

תלמידי החכמים גם בימי החול נקראים שבתות וימים טובים ושכרם בעולם הזה ובעולם הבא

**וְהָכִי תִלְמִידֵי חֲכָמִים, בְּנוֹי דְמִלְכָּא וּמִטְרוּנֵיתָא,
אֶתְקָרְיָאוּ שִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים,** וכן התלמידי חכמים

שהם בנים למלך והמלכה זו"ן הם נקראים גם בימי החול שבתות וימים טובים (רמ"ק)
וְלִית לֹזַן מִדְּלָהוֹן, דְּלָאוּ אֵינֹון בַּעֲלֵי מְלָאכָה, ואין להם פרנסה
משלהם לפי שהם לא בעלי מלאכה **בְּשָׂאָר עֲבָדִין בְּנוֹי דְּחוּלִין.** כמו שאר
העבדים שהם בני חולין **אֲנָרָא דְּלָהוֹן בְּעָלְמָא דִּין, וּבְעָלְמָא
דְּאִתִּי,** והשכר של התלמידי חכמים בעולם הזה ובעולם הבא **לְעֵנְנָא לֹזַן בְּכָל
מִינֵי מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה, וְלֵאזְקָרָא לֹזַן בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין,
בְּגוּוֹנָא דְּשַׁבָּת,** הוא לענג אותם בכל מיני מאכל ומשתה ולכבדם בלבושים נאים
כמו בשבת **דְּאִתְמַר בֵּיהּ, בְּבִדְהוּ בְּכִסּוֹת נְקִיָּה** שנאמר בה כבדהו
בכסות נקיה. **כָּל מַה דְּעָבַד בְּרִנָּה לְשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים,
אִית לְמַעְבַּד לֹזַן.** וכל מה שעושה האדם ומכין לכבוד שבת קודש כך הוא צריך
לעשות לתלמידי חכמים לפי שנשמתם היא מעולם האצילות ולכן הם אינם בעלי מלאכה
בעולם הזה וצריך שימי החול שהם אותם אלו שנשמתם הם מעולמות ב"ע הנקראים עבדים
זמינו להם מאכל ומלבוש כדרך שמכינים מחול לשבת מלבוש ומטעמים (רמ"ק).

תלמיד חכם בחינת שבת

וּמֵאֵן דְּמַחְלִיל שֶׁבֶת חַיִּיב סְקִילָהּ. וכמו מי שמחלל את השבת שהוא חייב סקילה **וְהָכִי מֵאֵן דְּאַשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַנְא, חֲלָף.** [כז] כר הוא מי שמשתמש בתגא שהוא כתר תורה שהוא התלמיד חכם עונשו שהוא חולף ועובר מהעולם **וְהָכִי הוּא הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּמִי שְׁשׁוֹנָה הַלְכוֹת,** דְּמַחְלִיל תּוֹרָתִיהָ. וכן מי שמשתמש במי שהוא שונה הלכות שעי"כ הוא מחלל את כבוד תורתו **וְכָל שְׁכֵן הַמְּבֻזָּה לִיָּהּ, כְּאִילוּ מְבֻזָּה שֶׁבֶתוֹת וּמוֹעֲדוֹת.** וכל שכן מי שמבזה את הת"ח שנחשב לו כאלו מבזה שבתות ומועדות **וְאוֹקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְּנִיתִין,** וכן ביארוהו בעלי המשנה **כָּל הַמְּבֻזָּה אֶת הַמוֹעֲדוֹת, כְּאִילוּ כּוֹפֵר בְּעִיקָר.** וזה נאמר על יורדי מרכבה מפני שהם כמלאכי השרת בגופם ונשמתם באצילות והיינו כמו רשב"י וחרביו וכיוצא (רמ"ק).

❦ אור הרשב"י ❦

הכנס חשיב כמזבח שהוא מיוחד לעבודת ה' יתברך (כמו שנתבאר במקום אחר) ממה שאמרו (סנהדרין ז' ב) ובמקום שיש תלמידי חכמים כאילו נטעו אצל מזבח. ומהאי טעמא איתא (ברכות י' ב) כל המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומהנהו מנכסיו כאילו מקריב תמידין ואיתא (יומא ע"א א) הרוצה לנסך יין על גבי המזבח ימלא גרוגס של תלמידי חכמים יין.

[כז] ועיין מש"כ בזה הר' צדוק הכהן מלובלין בספרו פרי צדיק בפרשת כי תבוא וז"ל: ובתיקונים (הקדמה ד"ה דרגא תמינאה) דאוקמוה מאירי מתניתין כל המשתמש בתנא חלף המשתמש במי ששונה הלכות כל שכן בשבת מלכתא דשבת הוא כתלמיד חכם. ואיתא בגמרא (כתובות ק"ה ב) כל המביא דורון לתלמיד חכם כאילו מקריב ביכורים. דאכילת תלמיד חכם כקרבתנות שהתלמיד

המשמשים את רבם בשימוש גשמי נקראים קודש והמשמשים בשימוש רוחני
נקראים קדש קדשים

וּכְגֹוֹנָא דְכָל מְאֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְאֶת־קְרִיאֵי קֹדֶשׁ, וְכַשֵּׁם

שכל כלי בית המקדש נקראים קודש אפי' שהם נעשו מחולין מ"מ כיון שהם

משמשים לקודש חלה עליהם קדושה ונקראים קודש (רמ"ק) **הָכִי כָּל אֵינֹוֹן**

דְּמִשְׁמֵי תְּלִמִידֵי חֲכָמִים, אֶת־קְרִיאֵי קֹדֶשׁ. כך גם כל מי

שמשמשים את הת"ח נקראים גם קודש **וְתְּלִמִידֵי דְרַב** אבל התלמידים של הרב

שהם משמשים את רבם ומחדדים אותו ע"י עסק התורה **דְּאֵינֹוֹן לְקַבֵּל אֲבָרִים**

דְּגוּפָא, אֶת־קְרִיאֵי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הם כנגד אברי הגוף של רבם דהיינו

שהם הענפים המתפשטים מהרב שלהם שהוא בחינת הגוף (רמ"ק) והם נקראים קדש

קודשים. **וְרִזָּא דְּמַלְהָ קָא רָמִיז בְּהוֹן,** וסוד הדבר שהוא רמוז בהם הוא

במש"כ בפסוק (שמות כו) **וְהַבְדִּילָה הַפְּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין**

קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים. דהיינו שיש הבדל בין המשמשים את רבם בשימוש גשמי שהם

נקראים קודש לבין מי שמשמשים את רבם בשימוש רוחני שהוא עסק התורה והם נקראים

קודש הקודשים (רמ"ק) **וּמַטְטְרוּן, אֶת־וּמַשְׁרִיין דִּילְךָ,** ואומר הרעיא

מהימנא למלאך מטטרון שאתה והמחנות שלך **צְרִיכִין לְקַרְבָּא לֹוֹן**

קְרִבָּנָא קְדָם יי' בְּכָל לַיְלִיא. צריכים להקריב את הת"ח שעוסקים בתורה

קרוב לפני ה' בכל לילה דהיינו שאתם צריכים לעלות את נשמתם בשינתם מהיכל להיכל

כל אחד לפי מה שראוי לו (רמ"ק).

המזון של תלמידי החכמים ע"י התורה הקדושה

עֲשֵׂיהָ לְקַבֵּל עָלֶיהָ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, דָּא קַבְּלַת

יְסוּרִין והעשיה שצריך לעשות כדי לקבל עליו עול מלכות שמים

(הסולם) היא לקבל היסורים של העניות **דְּעֵנִיּוֹת לְתַלְמִיד חָכָם אִיהוּ**

מּוֹת לְגוֹפָא דְּבַעֲרָן. לפי שהעניות לתלמיד חכם הוא מות לגוף הבהמי שלו

דהיינו שהנפש הבהמית שלהם נכנעת מפני העניות אמנם הנר"ן שלהם היא מזדככת

ומתעלת ע"י היסורים מפני שהם ניזונים ע"י שפע התורה הקדושה (רמ"ק) **דְּמִזוּנָא**

דְּאוּרֵייתָא, אִיהוּ מִזוּנָא דְּנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא

שְׁכֻלָּיִים, כי המזון שהם מקבלים ע"י התורה היא המזון של הנשמה והרוח והנפש

השכליים שלהם **דְּאִינוּן כִּהֵן לְוִי וְיִשְׂרָאֵל**. שע"י התורה הנר"ן נעשים

בבחינת כהן לוי וישראל **כִּהֵן בֵּיהּ י', חֲכָמָה וְדָאִי**. והכהן שהוא מצד החסד

ודאי שורה בו האות י' של השם הוי"ה שהיא כנגד החכמה וכן הנשמה שהיא מצד הבינה

היא מתעלת ע"י התורה בספירת החכמה ונעשית בבחינת כהן (רמ"ק) **לְוִי, בֵּיהּ ה',**

תְּבוּנָה. והלוי שהוא מצד הגבורה ודאי שורה בו האות ה' הראשונה של השם הוי"ה

שהוא סוד התבונה וכן הרוח שהוא מצד הת"ת הוא עולה ונדבק בבינה (רמ"ק)

יִשְׂרָאֵל, בֵּיהּ דְּעֵת, וישראל שהוא מצד הת"ת שורה בו הדעת וכן הנפש שהיא

מצד המלכות היא עולה ונדבקת ע"י התורה בדעת (רמ"ק) **וְדָא ו'.** והוא האות ו' שבשם

הוי"ה **נֶפֶשׁ יְתִירָה, ה' בְּתִרְאָה, רמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה וּשְׁס"ה**

לֹא תַעֲשֶׂה. והאות ה' האחרונה שבשם הוי"ה היא נפש יתירה על הנפש הנוכרת

והיא מצד המלכות שנכללים בה לפי שכל המצוות פועלות במלכות (רמ"ק) **וְתוֹרָה**